

7. Галицын В.В. Международно-правовой режим Антарктики: автореферат диссертации доктора юридических наук 1990 года (с. 32).

Ключові слова: режим Антарктики, об'єктивне право, Договір про Антарктику, світова спадщина, геополітичні інтереси, регіон миру.

Науковий керівник: к.ю.н., асистент Жебровська К. А.

Оніщук Дар'я Геннадіївна

студентка 2-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»

КНР ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ СТРАТЕГІЧНИЙ ПАРТНЕР УКРАЇНИ

Однією з провідних тенденцій функціонування сучасного міжнародного співтовариства є зростання ролі та значення співробітництва держав як основоположного принципу сучасного міжнародного права, який є орієнтиром розвитку всієї системи міжнародного права.

КНР для України є перспективним стратегічним партнером у багатьох пріоритетних сферах двостороннього співробітництва, зокрема авіаційній, будівельній, сільськогосподарській, військово-технічній, економічній тощо.

Міжнародне співробітництво можна визначити як узгоджені дії суб'єктів міжнародного права, які провадяться відповідно до його принципів та норм, і спрямовані на досягнення певної мети. Також це означає співпрацю держав, спрямовану на задоволення інтересів народів світу та розв'язання наявних проблем сучасності міжнародно-правовими засобами [1].

Встановлено, що відносини між Україною та КНР базуються на традиціях дружби, взаємної поваги, і характеризуються надзвичайно тісним співробітництвом у сфері економіки, науки, культури, політики, у соціальній сфері тощо. Наразі між сторонами укладено понад 130 міждержавних, міжурядових та міжвідомчих угод, що мають на меті розвиток двостороннього співробітництва у таких сферах як: економіка, уникнення подвійного оподаткування, бізнес та підприємницька діяльність, іноземні інвестиції, торгівля, митна справа, правова допомога, захист прав інтелектуальної власності, соціальна політика, охорона здоров'я, спорт, інформація, зв'язок, транспорт, міграційна політика, попередження надзвичайних ситуацій, освіта, наука, стандартизація, дипломатичні та консульські зносини, боротьба зі злочинністю, безпека та оборона, агропромислова сфера тощо.

Загалом, відносини між двома сторонами розвиваються конструктивно і не характеризуються конфліктними ситуаціями. Водночас наразі актуальним завданням є інтенсифікація розвитку українсько-китайських господарських зв'язків, адже саме ця сфера відзначається наявністю значного невикористаного потенціалу, а також поглиблення співпраці в культурно-гуманітарній сфері. Виходячи з цього, сучасний етап українсько-китайських відносин потребує не лише ґрунтовного осмислення, а й пошуку нових взаємовигідних, дієвих та перспективних напрямів співпраці, в тому числі шляхом унесення змін до існуючих та створення нових ефективних договірно-правових механізмів співпраці.

Слід звернути увагу на те, що сучасний стан двосторонніх відносин характеризується тим, що країни більш тісно взаємодіють в галузі економічного та технічного співробітництва. Сучасний Китай зацікавлений пошуком нових ринків збуту власної продукції, також в поле його інтересів потрапляє знаходження нових торговельних партнерів і постачальників порівняно недорогої сировини для подальшої обробки і використанні у власному господарстві. З іншого боку, Китай провадить доволі ліберальну інвестиційну політику, тому розвиток співробітництва з Україною в цьому напрямку вбачається вкрай доцільним – китайські капіталовкладення в розвиток української економіки та інфраструктури дозволять відновлювати національну економіку та розвивати бізнес-потенціал нашої держави.

Культурно-освітнє співробітництво наразі розвивається в позитивно-му напрямку, що характеризується численністю проведених та запланованих взаємних заходів, що сприяють культурному обміну та збагаченню обох народів. Однак, на нашу думку, дана сфера кооперації потребує інтенсифікації та знаходження нових форм співпраці. Передбачається, що можливе створення спеціальних транснаціональних комісій та груп, які б сприяли популяризації культурної політики обох країн. Важливим є сприяння Україною до вивчення китайської мови в національних університетах, адже багатьма сучасними аналітиками висувається твердження про те, що китайська мова невдовзі стане «мовою світу». Також, КНР, відома як країна передових технологій, може поділитися своїм позитивним науковим досвідом в різних сферах інноваційної продукції [2]. Усе це разом приводить до висновку, що Україні слід розробити спеціальну державну програму сприяння культурному та науковому обміну з Китаєм, та створення найсприятливіших умов для залучення до співробітництва фахівців КНР.

Незважаючи на першочерговість євроінтеграції, для України все ще залишається актуальним питання розвитку, підтримки та інтенсифікації співробітництва з іншими державами світової спільноти. Розбудова дружніх стосунків з країнами-лідерами – важливе стратегічне рішення, адже їх підтримка є вкрай потрібною для держави, яка має значний потенціал розвитку, що, на жаль, ще не повністю реалізований.

Розвиток торгівельних відносин, прийняття активної участі в житті глобального соціуму, сприяють підвищенню міжнародного іміджу України, зростанню довіри до неї з боку інших країн.

Список використаних джерел

1. Браиловский В. Украина – Китай: основные направления сотрудничества в XXI веке [Електронний ресурс] / Вадим Браиловский. – 2013. – Режим доступу до ресурсу: <http://hvylya.net/analytics/ukraine-kitay-osnovnyie-napravleniya-sotrudnichestva-v-hhi-veke.html>.
2. Тарасова В. Развитие украинско-китайского сотрудничества: расширение сфер співпраці [Електронний ресурс] / В. Тарасова // Україна: події, факти, коментарі. – 2015. – № 15. – С. 17–29. – Режим доступу: <http://nbuviar.gov.ua/images/ukraine/2015/ukr15.pdf>.

Ключові слова: міжнародне співробітництво, українсько-китайські відносини, країни-лідери, глобальний соціум, міжнародний імідж
Науковий керівник: *к.ю.н., доцент Мануїлова К. В.*

Рацук Катерина Валентинівна

студентка 2-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»

МОРСЬКЕ ПІРАТСТВО ЯК ГЛОБАЛЬНА ПРОБЛЕМА СЬОГОДЕННЯ

Вже багато століть морські простори представляють життєво важливий інтерес для всього людства. Одним з основних джерел мінеральних, біологічних, енергетичних ресурсів багатьох країн світу є саме світовий океан. Сумно, але вже протягом багатьох століть океан став театром дій для міжнародного піратства, яке на сучасному етапі набуває все більших обертів і являє реальну загрозу для міжнародного миру та глобальної безпеки морського судноплавства й, у першу чергу, для права кожної людини на життя, волю і особисту недоторканність [3, с. 477].

Здається, що піратство – це відлуння глибокої давнини, а чорний прапор, череп, кістки, пов'язка на оці вже давно забуті вигадки історичних романів. Але, на жаль, середньовічні збройні захоплення та пограбування морських суден злочинними бандами є великою небезпекою та реальністю сьогодення.